

[Chr. R. Christensen.]

dringer gav endnu større bemyndigelse til vurderingsmyndighederne til forhøjelser.

Jeg har i udvalget rejst et par spørgsmål vedrørende korrektioner, hvor landbrugs-ejendomme tidligere har haft særlig værdi som følge af en jernbanes nærhed, idet jeg spurgte, om der var foregået korrektioner i nedadgående retning i anledning af, at disse jernbaner havde mistet deres betydning eller endog var forsvundet. Jeg synes ikke, det har været tilfældet hidtil. Jeg vil gerne pege på, at det vil være nødvendigt, at man ved de kommende vurderinger gennemfører en sådan korrektion og samtidig gennemfører korrektioner, hvor der er tale om facadejord, der som følge af adgangs begrænsning til en forbiløbende vej ikke mere er facadejord.

Man har drøftet visse planer om henstand med betalingen af den merskat, der vil blive følgen af den ændrede vurderingsregel. Det ændrer ikke det principielle, og jeg kan ikke se, at det giver større begrundelse for at stemme for disse ændringer, at man stiller i udsigt, at der kan komme en særlig lov om dette forhold. Den ordning, denne særlige lov skulle indeholde, er ikke gennemført, end ikke foreslået, og vi har ikke sikkerhed for, hvordan en sådan lov vil blive formet. Det er altså at give tilsagn om en slags efterslæb, som vi ikke aner hvordan bliver. Vi har end ikke vished for, om den prioritet, der skal indføres for en række af vore landbrugsejendomme som følge af de ændrede vurderingsregler, skal indbetales ved handel, hvis en landbrugsejendom fortsat skal drives som landbrug. Det er kun teoretiske betragtninger, vi har hørt; vi har ingen vished for, om prioriteten skal forfalde eller skal kunne videreføres, hvis landbrugsejendommen delvis skifter karakter og går over til havebrug eller gartneribrug. Vi har ingen vished for, om henstandsordningen skal fortsætte ved generationsskifte, når en ejendom overdrages til søn eller svigersøn, og det ved vi er et af de sværeste øjeblikke for en landmand. Skal denne ordning vanskeliggøre det generationsskifte, som i forvejen tvinger tusinder af unge landmænd væk fra landbruget?

Man taler om åringers, måske mange års henstand som følge af den lov, man her nævner skal komme; men det vil altså sige,

at den tinglyste prioritet, man nu vil gennemføre, vil være en gæld på landbrugs-ejendommene, som landmændene ikke selv har stiftet. Det vil betyde, at man siger, de skylder penge, som de ikke har lånt, og det gør man i denne time, efter at vi nu i mere end 2 timer har drøftet den høje særlige indkomstskat, hvis meget vidtgående karakter bl. a. fremgår af, at man tager 60 pct. af en vis del af vurderingsstigningerne. Hvis man gennemfører den ændring, der her er foreslået, lægger man byrder oven på andre byrder, som kan blive så store, at de måske i visse tilfælde kan inddrage mere til staten, end den samlede stigning udgør.

Jeg finder altså dette ændringsforslag meget uheldigt og beklager meget, at man her gennemtvinger noget, som der ikke i udvalget kan blive enighed om. Jeg ønsker derfor lovforslaget tilbageført til dets oprindelige skikkelse og håber, at vi gennem en fornyet udvalgsbehandling kan nå dertil.

Jeg understreger til slut, at vi gerne ville have stemt for lovforslaget, men det er undergået sådanne ændringer i udvalget, at vi nærer megen betænkelighed ved det. Vi kan ikke give tilsagn om, at det konservative folkeparti kan medvirke til en lovgivning, der efter vor formening er blevet så forringet, som dette lovforslag er blevet under udvalgsbehandlingen.

Jacob Sørensen: Ved første behandling gav jeg på mit partis vegne udtryk for tilfredshed med det fremsatte lovforslag. Det er derfor med stor beklagelse, vi nu må konstatere, at den højtærede finansminister har forladt sit oprindelige lovforslag og stillet ændringsforslag til lovens § 14 gående ud på, at der ikke mere skal vurderes efter bondegårdsreglen i byudviklingsområdernes yderzoner samt i byplanernes landbrugszoner. Vi finder det ganske urimeligt, at man forsøger at foretage en opvurdering i disse områder, simpelt hen fordi man i disse områder, som måske nok på et eller andet tidspunkt overgår til bebyggelse, ikke har nogen planlægning for, hvad jorden til sin tid skal anvendes til. Derfor vil alle ansættelser være helt usandsynligt usikre, medmindre man følger bondegårdsreglen.

Hvad angår prisdannelsen på jorden i disse områder, er det vor faste overbevisning, at det er mest hensigtsmæssigt, at der